

**Uchwała Nr XXXI/302/14
Rady Powiatu w Goleniowie
z dnia 15 maja 2014 r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013, poz. 595 i 645 z 2014 r. poz. 379) oraz w związku z art. 228, art. 229 pkt 4 i art. 237 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz w związku z § 19 ust. 2 Statutu Powiatu Goleniowskiego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 1999r. Nr 3, poz. 24; z 2000r. Nr 13, poz. 126; z 2001r. Nr 36, poz. 833; z 2002 r. Nr 23, poz. 391, Nr 52, poz. 1140; z 2003r. Nr 1, poz. 14; z 2004 r. Nr 5, poz. 62, Nr 83, poz. 1468; z 2007r. Nr 95, poz. 1651, Nr 105, poz. 1808)

Rada Powiatu w Goleniowie uchwała, co następuje:

§1. Po rozpatrzeniu skarg mieszkańca Goleniowa z dnia 31 marca 2014 r. oraz z dnia 01 maja 2014 r. na Starostę Goleniowskiego uznaje się skargę za bezzasadną.

§2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Goleniowie.

§3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Witold Kaleczyc

Uzasadnienie uchwały o negatywnym rozpatrzeniu skargi

W dniu 31 marca 2014 r. Skarżący złożył w Starostwie Powiatowym w Goleniowie skargę na niewłaściwe załatwienie przez Starostę Goleniowskiego skargi złożonej w dniu 4 marca 2014 r.

Skarżący zakwestionował terminowość udzielenia Skarżącemu informacji o właściwym do rozpoznania skargi z dnia 4 marca 2014 r. organie twierdząc, iż skarga winna zostać załatwiona w terminie siedmiodniowym, przytaczając na powyższą okoliczność część treści przepisu art. 231 KPA.

W dniu 5 maja 2014 r. Skarżący wniósł skargę na działania Starosty Goleniowskiego oraz wymienionego z imienia i nazwiska radnego odnośnie wskazania Skarżącemu organów właściwych dla złożonych przez Skarżącego skarg na działalność Rady Powiatu.

Zgodnie z przepisem art. 229 pkt 4 KPA organem właściwym do rozpoznania skargi na działalność Starosty Goleniowskiego jest Rada Powiatu w Goleniowie. Rada stwierdziła, iż oba pisma dotyczą jednego zarzutu wobec Starosty, a mianowicie niewłaściwego przekazywania pism na podstawie przepisu art. 231 KPA, w istocie więc stanowią jedną skargę, uzupełnioną drugim z pism.

Nadmienić należy, iż przepisy KPA dotyczące postępowania skargowego nie przewidują natomiast skarg na radnych – radni nie są organem administracji, którym jest jedynie Rada Powiatu, na którą zgodnie z przepisem art. 229 pkt 1 KPA przysługuje możliwość złożenia skargi do właściwego wojewody. W konsekwencji skargę w zakresie czynności podejmowanych przez wskazanego z imienia i nazwiska radnego należało uznać za niedopuszczalną, o czym należało powiadomić Skarżącego.

W toku postępowania wyjaśniającego nie stwierdzono podstaw dla uznania skargi za zasadną.

Wskazać w szczególności należy, iż Skarżący w sposób wybiórczy przytoczył treść zastosowanego przez Starostę Goleniowskiego przepisu art. 231 KPA, który zawiera alternatywę dla przekazania skargi właściwemu organowi w terminie 7 dni albo wskazania Skarżącemu właściwego organu – pełna treść przepisu art. 231 KPA brzmi:

„Jeżeli organ, który otrzymał skargę, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym skarżącego, albo wskazać mu właściwy organ”.

Odnośnie powołanej alternatywy w gestii organu, który otrzymał skargę, leży wybór co do przekazania skargi właściwemu organowi albo wskazania Skarżącemu właściwego dla rozpoznania skargi organu, przy czym termin siedmiodniowy zastrzeżono w powołanym przepisie wyłącznie dla czynności przekazania skargi właściwemu organowi (por. P. Kledzik „Postępowanie administracyjne w sprawie skarg i wniosków”, wyd. PRESSCOM Sp. z o.o., Wrocław 2012, s. 57). W konsekwencji dla czynności alternatywnej – wskazania skarżącemu organu właściwego do rozpatrzenia skargi, brak podstaw dla uznania terminu siedmiodniowego za wiążący organ. Wybór w zakresie dyspozycji powołanego przepisu art. 231 KPA pozostawiono zaś organowi, zaś kwestionowanie powyższego przez Skarżącego pozbawione w konsekwencji jest nie tylko podstawy faktycznej ale również prawnej.

Nadmienić należy, iż Skarżący, w przypadku skargi złożonej w dniu 5 maja 2014 r. załączył do niej kwestionowaną korespondencję organu, wraz z twierdzeniem o jej zwrocie. Wskazać należy, zgodnie z przepisem art. 9 KPA, iż czynność powyższa nie wywołuje skutków prawnych, gdyż zasady doręczeń pism regulują przepisy Działu I Rozdziału 8 KPA, przewidujące skuteczność pism doręczonych w powołany w nich sposób i nie przewidujące możliwości uchylecia skutków wskutek odesłania pisma przez zainteresowaną stronę, które jest działaniem bezskutecznym.

Mając powyższe na uwadze skargę należało uznać za bezzasadną, o czym należy powiadomić Skarżącego z pouczeniem o treści przepisu art. 239 § 1 KPA w brzmieniu: „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego”.

